

Брати Антон Борис і Роман Назар у часі цьогорічних різдвяних свят відвідали греко-католицьку спільноту у м. Южне Одеської області. Ділячись побаченням, брати вирішили проаналізувати середовище, в якому живе та благовістує наша спільнота. Саме місто, розташоване на березі моря та є досить юним, як в сенсі свого існування (адже збудоване при кінці 70-х рр. 20 ст.), так в аспекті жителів, які зустрічаються на його вулицях.

Можливо, це є одним із чинників, які забезпечують вільну діяльність греко-католицької та римо-католицької спільнот, православних церков київського та московського патріархатів. Щодо вихідців із західно-українських земель, то за різними даними, їх тут від 30 – 60%, хоч більша частина і зрусифікувалася так і не зумівши поєднати українство, яке плекали їхні діди і прадіди зі стилем життя, який зустріли в південній Україні. Щодо українства, воно тут не так репресоване, як радше сприйняте на рівні екзотики. Це проявляється і в тому, що замість зведення «капища» Іллічу (пам'ятника, якого тут і не було) міська влада прийняла проект на побудову пам'ятника основоположнику української ідентичності – Т. Г. Шевченку. Великим здобутком є і те, що одна із чотирьох шкіл міста «імені В'ячеслава Чорновола» присвячена вивченню та інтегральному запрошенню до життя українським етносом. Саме таке середовище може стати в майбутньому та вже й сьогодні є «кузнею» східного варіанту української ідентичності, який органічно вмщатиме в собі тутешні звичаї та обряди. Неабияке значення у формуванні цього феномену, на думку братів, зіграє наша церква, яка завжди була і залишається незмінним забором словянсько-української духовності та національної ідентичності.

Своїм служінням брати допомагали в організації та проведенні парафіяльного вертепу (див. Youtube: «Вертеп парафії УГКЦ м. Южного 7. 01. 2012 р. »), який у мистецький спосіб прославляв таїнство Боговоплочення та потягав кожного із слухачів вчитися від

зорі поклоніння Царю Слави. В сам день Різдва ГНІХ і Собору Пресвятої Богородиці разом із парафіяльною молоддю брати завітали з колядою в домівки парафіян, оспівуючи радісне Вифлеємське таїнство, яке і по сьогодні триває у таїнствах церкви та серцях вірних. Однак, зазначають брати, центром їхньої місії було літургійне служіння для цієї спільноти.

На завершення, брати Антон та Роман побажали спільноті м. Южне та їхньому пароху о. Василю Колодчину життя в спогляданні таїнства Богоявлення. Щоб їхнє свідчення Христа, яке починалося катакомбною церквою (перше місце літургійних зібрань проходило в підвалі), а сьогодні ось-ось увінчається величним храмом, й надалі зосереджувалося у словах Христа: «З того усі пізнають, що ви мої учні, коли любов взаємну будете мати». Віссю ж вашої єдності нехай будуть не ідеї чи спільне коріння, а життя в Христі.

Брати щиро вдячні ректорату ДДС, за надану можливість в черговий раз здобувати досвід спілкування з людьми на різних теренах України.